

ministeren; thi den ærede Finanzminister trænger dog fremsfor Alt til at vide, hvad Udbytte Staten giver, men ingen Mand i Landet veed, hvad 1 pCt. af Skatteindtægten efter den foreslaaede Lov vil give, hvorimod man veed, at der vil komme en Million ind efter Loven, naar vort Forslag kommer til at virke; og hvad Skatteyderne angaaer, have de sandelig aldeles ingen Tryghed for, at der ved det Maskineri, som her er stillet op, vil komme nogen retserdig over hele Landet ligelig gennemført Fordeeling. — Jeg tilstaaer, at jeg forstod ikke den ærede Finanzminister, da han omtalte de Fristelser, som Contingentsystemet vil medføre. Mod Sæddane var han der saa uklar, at man virkelig kun kunde gætte sig til hans Mening, ja, tildeels ikke engang med nogen Rimelighed kunde gætte sig dertil. Hans ABC. var jeg ikke istand til at oversætte; var det de Store eller de Små, eller hvem var det, som man fristes til at beskatte for hvidt, og paa hvad Maade gjorde disse Fristelser sig gjældende? Det var mig uklart, men under alle Omstændigheder vil jeg sige, at ved Lovudkastets Regler er der givet meget stor Garanti, enten der er Spørgsmaal om den ene eller den anden Klasse, idet Lovudkastet — og forsaavidt har Udvalget ganske sluttet sig til den ærede Finanzministers eget Forslag — giver en Mand Ret til at klage, ikke blot over sin egen for hvide, men ogsaa over Andres for lave Ansættelse, og dertil skal jeg sige, at der ogsaa er foreslaaet bestemte Regler for, at hele Sagen kan indbringes for den høiere Instans, dersom der viser sig et paaafaldende Misforhold mellem den Procent, hvortil man maa gaae for at udbringe det fornødne Beløb, og den Procent, som nærmest er tænkt som liggende til Grund for hele Repartitionen, nemlig 1 pCt. Det er sagt, at dersom det blot gaaer op til 1½ pCt., altsaa, dersom der er ½ pCts. Forskjel, skal Sagen notiere undersøges. — De andre Enkelt-Spørgsmaal, der kunde ligge for, skal jeg saameget hellere opsætte, som Ti. en er saa langt fremrykket, og som flere Medlemmer, der have stillet Ændringsforslag, ikke endnu have udtalt sig.

Viceformanden: Jeg skal her slutte Forhandlingerne, da flere Talere ere indtagne,

men jeg troer, at der er en saa naturlig Følelse af Nødvendigheden af at fremme denne Sags Afgjørelse, at det vil findes rimeligt, at jeg ansætter et Aftenmøde. Jeg skal altsaa ansætte næste Møde til iaften Kl. 7½, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Indkomstskat.

Mødet hævet Kl. 5¼.

Mi og Galtsjerdsindsthyvende Møde.

Tirsdagen den 9de April Kl. 7½

Protocolen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

2den Viceformand (Madvig): For vi gaae over til Dagsordenen, skal jeg alene meddele, at de Herrer Medlemmer under det foregaaende Møde ville have modtaget den Betænkning, som ved en Feiltagelse blev anmeldt i Lørdags, og jeg gjentager derfor her det Forslag om Sagens Behandlingsmaade, som jeg fremsatte i Lørdags, nemlig at undergive den to Behandlinger efter Reglerne for et Lovforslags første og anden Behandling.

Paa Dagsordenen var: Fortsettelse af 2den Behandling af „Udkast til Lov om Indkomstskat“.

Fris: Jeg ubbad mig Ordet ved Mødets Begyndelse i Formiddags, fordi det, jeg kunde have at sige i denne Sag, ikke vilde have nogen stor Betydning, naar vi kom længere hen i Debatten, og mere begavede Talere havde udfillet deres Ansuelser. Imidlertid skal jeg dog følge den Opfordring, der er stillet til mig om at fremkomme med mine Ansuelser. Jeg maa